

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

4. A course of Modern lexicology: Учень для ин-тов и фак. иностр. яз. / Р.З.Гинзбург, С.С.Хидекель, Г.Ю.Князева, А.А.Санкин. - 2-е изд., испр. и доп. - М.: Высш. школа, 1979. - 269 с.

КОНЦЕПЦІЯ ЛЮДИНИ І СВІТУ В ТВОРЧОСТІ ЕРНЕСТА ХЕМІНГУЕЯ

**Антончук Анна, студентка; Воробйова Л.М., канд.філ. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет.**

Людина завжди перебувала в центрі уваги художньої літератури, яку нерідко називають людинознавством. Не стала винятком і література ХХ століття, її прикметними особливостями були глибинне усвідомлення трагедійності людського буття, а також пошуки духовних джерел активного, життєстверджуючого ставлення людини до навколишньої дійсності.

Творчість Ернеста Хемінгуея відтворює духовну біографію покоління західної інтелігенції, на долю якого випало пережити дві світові війни. Пройшовши разом зі своїми сучасниками шляхом страшних випробувань, тотальних розчарувань, зневіри, втрати колишніх ідеалів, Хемінгуей, однак, не зрікся гуманістичних позицій.

Аналіз наукових і літературно-критичних джерел стосовно світоглядної концепції Ернеста Хемінгуея в контексті взаємозв'язків між світом та людиною дозволяє нам говорити про те, що на сьогоднішній день ще недостатньо висвітлено еволюційний процес формування та становлення позиційності хемінгуєвського героя – людини, яка пройшла через певні випробування та, отримавши досвід нелегких життєвих ситуацій, все ж не тільки зберегла в собі гуманність, а й розвинула свій світогляд до філософського, мудрого світосприйняття.

У Хемінгуея, як у будь-якого великого майстра, свій особливий художній світ. Його романи, збірки новел, нарисів, його репортажі створюють в сукупності чітку єдність. Більше того – систему. В них можна виявити «наскрізні» мотиви, теми, сюжети, типи, стилі, прийомі. Подібно до кровоносних судин в живому організмі, вони пронизують його твори, видозмінюючись, переходячи з одного в інший.

Головною темою його ранньої творчості було зображення людей, що втратили віру в суспільство, в ідеали, у власні сили або можливість знайти щастя. Тема війни, її місце у житті людини довгі роки – якщо не все свідоме життя – хвилювала Е.Хемінгуея, на фоні якої письменник художньо і філософськи осмислює проблему діалектики життя та смерті: з точки зору автора і героя, через натуралістичні описи, лейтмотиви, символіку, підтекст тощо. Людина, закинута в ірраціональний, абсурдний світ, і проблема її духовної стійкості стають основними питаннями екзистенціальної філософії в творчості Ернеста Хемінгуея.

Нік Адамс, герой збірника «В наш час», є носієм травмованої війною свідомості. Саме він відкриває ряд героїв «втраченого покоління» в творчості Хемінгуея. Зіткнення з жорстокістю воєнних дій, поранення, яке сприйняте героєм як смерть і переродження одночасно, стають тими вузловими моментами в збірнику новел, які приводять до зародження екзистенціальної проблематики в пізніших творах письменника. Нік Адамс – перший з героїв Хемінгуея, який внаслідок пережитого на фронті відмовляється від участі в суспільному житті й пізнає радість щоденного, природного буття. Війна виявляється для нього тією межовою ситуацією, яка дозволяє йому усвідомити істинний сенс життя.

Тема людини, що повернулася з війни, цілої генерації, фізично й морально скаліченої війною, в повну силу зазвучала в першому романі письменника – «Фіеста», де показано трагедію спустошеності, бездуховності буття «втраченого покоління» – людей, що пройшли через випробування Першої світової війни і втратили не лише фізичне здоров'я, але й віру в розумність світу, в життя, в майбутнє. Ця «втраченість» стала характеристикою епохи, вона проявляється не тільки неможливістю вписатися в післявоєнний образ життя, але й є показником руйнації ілюзій, поверхневого оптимізму.

Джейк Барнс – головний герой цього твору – розчарований молодий чоловік, що повернувся з війни. У нього риси екзистенціального світогляду набувають найбільш досконалого втілення. На фронті стало зрозумілим, що суспільство не є гуманним, морально повноцінним, якщо воно породжує війни. Звідси – проблема «втраченості» як стану цього героя. Він втрачений як для суспільства, так і для самого себе. Марно шукає герой нової опори, нових цінностей. Все, чого хоче Джейк, – це навчитися жити в такому світі. Він не намагається знайти сенс життя і в своїх діях покладається лише на особисте моральне чуття: *«I did not care what it was all about. All I wanted to know was how to live in it»* [3, с. 101]. Хоча він і сильна людина, але це – велетень з душевним надломом, неспроможний перебороти тінь війни. В цьому й була велика трагедія того часу, яку Хемінгуей сам пережив і відобразив у своїх творах.

До істинних висот трагізму художник піднімається в романі «Прощавай, зброе!». Тема хиткості й незахищеності людського щастя стала центральною. В цей роман письменник вклав усю свою ненависть до безглуздої й антилюдяної війни. Жорстокість цієї бойні стає особливо відчутною, коли в атмосфері крові й страждань розквітає світле почуття кохання між героєм та героїнею. Це історія кохання на рівні окремо взятих доль, трагічний розвиток якої визначають зовнішні катаклізми.

Головний герой Федерік Генрі – американець, лейтенант, доброволець на італо-австрійському фронті, який йде на війну будучи переповненим юнацькими ілюзіями, патріотизмом, бажанням самоствердження – не просто жертва, а перший герой Хемінгуея, який кидає виклик війні як сучасному варварству. Генрі не хоче бути ні співучасником варварства, ні його жертвою. Він заключає «сепаратний мир» з війною, ставши дезертиром. Втеча – не вияв боягузтва героя, а рішуча незгода його із суспільством, не акт боягузтва, а акт мужності, акт опору. Кохання молодих людей – теж акт мужності. Любов – як спосіб відстояти і зберегти себе.

Ернест Хемінгуей не зупиняється на зображенні особистої трагедії окремого індивіда, а переносить її у площину загальнолюдського, підкреслюючи хаотичність світу та беззмістовне існування людини в ньому. Вустами головного героя, Фредеріка, письменник промовляє формулу нездоланного закону, який керує людськими долями: *«If people bring so much courage to this world the world has to kill them to break them, so of course it kills them. The world breaks every one and afterward many are strong at the broken places. But those that will not break it kills. It kills the very good and the very gentle and the very brave impartially. If you are none of these you can be sure it will kill you too but there will be no special hurry»* [1, с. 170]. На матеріалі роману можна прослідкувати те, як руйнувались позитивні погляди традиційного суспільства і розкривалась жорстока істина сучасного світу.

Саме так у героя формуються риси екзистенціальної особистості: індивідуалізм, скепсис стосовно будь-яких проявів прогресу, стоїцизм перед обличчям світу, який завжди забирає те, що є найбільш дорогим. Однією з характеристик такого героя стає вміння зберігати гідність і вірність своєму «Я» навіть у найжорстокіших умовах, знаходити перемогу в поразці, розуміти те, що в деяких історичних ситуаціях не можна робити ставку на доцільність поведінки, вибирати щось в надії на успіх, а необхідно дотримуватись лише своїх внутрішніх переконань.

Події Другої світової війни стали поштовхом до написання роману «По кому подзвін», головний герой якого (Роберт Джордан) гине у боротьбі з фашизмом, але смерть його не безглузда, оскільки він боровся за те, у що вірив. Образ Роберта багато в чому схожа на попередніх хемінгуейських «героїв кодексу»: він також людина гуманітарного складу розуму, демократ за переконаннями; він звик надіятись тільки на власні сили, не любить виставляти свої почуття напоказ, старанно зберігає свою внутрішню незалежність. Але, водночас, образ Роберта набагато глибший і складніший, духовно та емоційно багатший за попередніх героїв письменника. Ця людина мисляча та інтелектуально розвинута, що і виражається в його монологах, роздумах про життя людей. Він – людина справжнього діла, людина, яка бореться на чужій землі за чуже життя та чужу свободу.

Цей герой еволюціонував в порівнянні з попередніми образами героїв письменника і став в певній мірі активним борцем за свої ідеали, людиною сили волі та мужності. Через образ Роберта Джордана Хемінгуей висвітлює проблеми взаємовідносин людини і світу, що реалізувались у вирішенні таких питань, як людська відповідальність, самовиховання і самодисципліна; самотність й людське братерство; перемога людиною страху смерті в ім'я обраної мети; необхідність чіткої громадянської позиції, ведення боротьби проти таких потворних явищ, як деспотизм і гноблення, об'єднаних у романі поняттям «фашизм».

А у своєму підсумковому творі – «Старий і море» Хемінгуей стверджував, що людина існує не для того, щоб зазнавати поразки, і проголошував: «Людину можна знищити, але її не можна перемогти». Саме ця думка зробила образ Сантьяго уособленням непереможної волі до життя, досягнення успіху всупереч усім перешкодам і негараздам. Повесть «Старий і море» тісно пов'язана з усіма попередніми творами письменника і виглядає вершиною його роздумів про сенс життя. Серед творів письменника – це найскладніша у філософському плані річ, адже це – квінтесенція роздумів і міркувань Ернеста Хемінгуей про людину, її місце у Всесвіті.

Таким чином, внаслідок здійсненої інтерпретації творів Ернеста Хемінгуей ми можемо стверджувати, що концепція людини і світу пройшла певну еволюцію від трагічного світовідчуття до оптимістичної віри в людину.

Неодмінно треба підкреслити, що літературні персоналії виписані автором так чітко і виразно, що їхня людська екзистенція перебуває в постійному процесі творення. «Викинуті в життя», у коловорот ірраціонального буття, ці люди шукають свою сутність. Герої Хемінгуей – незламні, сильні особистості, які здатні силою своєї психіки не скорятись обставинам, діяти наперекір життєвими ситуаціям. Вони кидають виклик долі і не бояться жорстоких наслідків цієї нерівної боротьби. І навіть у стані зневіри та відчаю, розчавлені дійсністю, герої Хемінгуей демонструють надзвичайно високі людські якості, залишаються морально чистими. Хемінгуей високо підносить культ людини, яка не здається у боротьбі з життєвими випробуваннями та труднощами. Часто герой Хемінгуей зображений у складних, навіть трагічних ситуаціях. Але, будучи людиною сильною, вольовою та мужньою, він перемагає: «*But man is not made for defeat. A man can be destroyed but not defeated*» [4, с. 103].

Герої Хемінгуей приймають життя таким, яким воно є. Приймають і розуміють, що його потрібно прожити. Тим більше – достойно прожити, не втрачаючи людської гідності. Опиратися і боротися за своє місце під сонцем, адже «*The world is a fine place and worth the fighting for*» [2, с. 382].

Список використаних джерел:

1. Hemingway Ernest. A Farewell to Arms / E. Hemingway. – N.Y.: Charles Scribner's Sons, 1995. – 332 p.
2. Hemingway Ernest. For Whom the Bell Tolls / E. Hemingway. – N.Y.: SCRIBNER, 1988. – 387 p.
3. Hemingway Ernest. The Collected Stories / E. Hemingway. – N.Y.: The Millenium Library, 1995. – 449 p.
4. Hemingway Ernest. The Old Man And The Sea / E. Hemingway. – N.Y.: Charles Scribner's Sons, 1999. – 127p.

ЛІНГВО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ТЕСТУВАННЯ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Байло Юлія, викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

В умовах сучасного розвитку України виникає потреба у фахівцях, які вільно володіють іноземними мовами. Це зумовлено розширенням і зміцненням міжнародних зв'язків, потребою у освоєнні науково-технічного прогресу, налагодженні та розширенні ділових та особистих контактів.

Головне призначення іноземної мови як освітнього предмету полягає у формуванні особистості студента через оволодіння певними навиками, такими як: спілкування, сприйняття на слух, читання та письмо.

У межах кожного виду мовленевої діяльності в основі основних комунікативних цілей навчальний матеріал (лексичний, граматичний, тематичний) буде підпорядковуватися логічному розвитку міцності та гнучкості навичок та вмінь. Ступінь оволодіння кожним із чотирьох видів мовленевої діяльності може бути визначений за допомогою об'єктивного оцінювання як викладачем, так і студентом.

Для забезпечення ефективного навчання іноземної мови у навчальному закладі та отриманні об'єктивних показників навчальних досягнень із предмету «Іноземна мова» необхідно створити надійну систему контролю володіння іноземною мовою.

Мета контролю як підсистеми навчання є відповідною загальної меті навчання. Отже, мета контролю відображає не тільки контролюючий, але й навчальний, освітній, виховний і розвиваючий аспекти. Принципи, яким має відповідати система контролю, можуть розглядатися в різних аспектах. Їх можна розділити на три групи: загально дидактичні принципи, методичні принципи навчання, методичні принципи контролю.

До першої групи можна віднести, наприклад, принципи урахування індивідуальних особливостей студентів. Методичні принципи навчання відбуваються в системі контролю внаслідок того, що контроль виступає невід'ємною складовою процесу навчання. Отже, деякі принципи навчання співпадають із принципами контролю. Таким, наприклад, є принцип комунікативної спрямованості, але на відміну від принципу комунікативності, який передбачає навчання іноземної мови через моделювання реального процесу спілкування, принцип комунікативної

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду <i>COENONYMPHA</i> на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні.	49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина	60
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бенещук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карєва Катєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксьонова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX столїття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Лєгка Алїна, Аксьонова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX столїття.	139
Омелящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*